

○ คำสั่ง

คำร้องที่ คร. ๑๗/๒๕๖๑
คำสั่งที่ คร. ๓๓/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง

- นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์ ที่ ๑
- นายณัฐวุฒิ อุปปะ ที่ ๒
- นางสาวศินี บุญที ที่ ๓
- นายนิมิตร เทียนอุดม ที่ ๔

ผู้ฟ้องคดี

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑
- ผู้กำกับสถานีตำรวจนครคลองหลวง ที่ ๒
- ผู้บังคับการตำรวจนครจังหวัดปทุมธานี ที่ ๓
- ผู้บังคับการตำรวจนครจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๔
- ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๕
- ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ที่ ๖
- ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ๗

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา)

สำเนาถูกต้อง

อีพีพ

(นางสาวสุกัญญา อินทร์ชายประ)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ
15 ก.พ. 2561

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๔/๒๕๖๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม "We Walk เดินมิตรภาพ" โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อมุ่งสู่จังหวัดขอนแก่น เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ หลักประกันสุขภาพที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความมั่นคงทางอาหาร กฎหมายที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน - สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้จัดงานเริ่มจัดกิจกรรมบางส่วน ณ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็นการใช้เครื่องขยายเสียงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขออนุญาตการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก่อนตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๓๓ การชุมนุมสาธารณะซึ่งมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากและการเคลื่อนย้ายลักษณะการเดินทาง อาจส่งผลกระทบต่อจราจรกีดขวางทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานหรือการใช้สถานที่ของประชาชน จึงแนะนำให้ผู้ชุมนุมใช้ยานพาหนะในการเดินทางแทนการเดินทางเท้า และการชุมนุมอาจมีลักษณะเป็นการชุมนุมหรือมั่วสุมทางการเมืองซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะส่งมอบแผนผังในการชุมนุมสาธารณะและเส้นทางเคลื่อนย้ายตลอดเส้นทางเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดเตรียมความพร้อมการรักษาความปลอดภัยและความเรียบร้อยตลอดเส้นทางชุมนุมและการเดินทาง และให้ส่งพร้อมภาพถ่ายประกอบและขอทราบจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการใช้เสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือ ที่ ทช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะดังกล่าวมีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะเป็นการชุมนุมมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง อาจขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดี ทั้งสี่เห็นว่าหนังสือดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใช่คำสั่งห้ามการชุมนุม สาธารณะแต่อย่างใด ต่อมา วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ พร้อมกับเครือข่ายประชาชน People Go Network ประมาณ ๑๐๐ คน ได้เดินขบวนจาก วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มาถึงบริเวณประตูทางออกประตูพหลโยธิน ๑ บริเวณ ด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลับพบเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนประมาณ ๒๐๐ นาย ยืนเรียงแถวหน้ากระดานปิดกั้นไม่ให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เข้ามาเจรจากับผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนุสรณ์ อุณโณ คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และเครือข่ายประชาชน People Go Network โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดทางให้ ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยได้ จนผู้ชุมนุมบางส่วนได้ทยอยเดินทางกลับเนื่องจาก เดินทางมาจากต่างจังหวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ กับพวกได้เดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผ่านประตู ทางออกด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ประตูที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ควบคุมและปิดกั้น โดยได้เริ่มเดินเท้าจากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปตามเส้นทางถนนพหลโยธิน จนถึง บัมพ์น้ำมันคาลเท็กซ์ สาขาประตูน้ำพระอินทร์ จึงได้หยุดเดินทางเนื่องจากเป็นเวลา ๑๘ นาฬิกา อันเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยระหว่างทางได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารติดตามถ่ายภาพเพื่อรายงานผู้บังคับบัญชา ตลอดระยะเวลา จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้เดินทางมาขอพักอาศัยยัง วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเตรียมเดินทาง ในวันถัดไป ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงติดอยู่ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับผู้ร่วมชุมนุม รายอื่น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังคงกั้นรั้วเหล็กไม่ให้ผู้ใดเดินทางเข้าออก จนกระทั่งเวลา ประมาณ ๑๘.๓๐ นาฬิกา เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ชุมนุมทั้งหมดเดินทางออกจาก

/มหาวิทยาลัย...

มหาวิทยาลัยในช่องทางอื่นเกือบหมดแล้ว เจ้าหน้าที่จึงเปิดรั้วกันให้ประชาชนทั่วไปสามารถเดินทางเข้าออกตามปกติได้ ต่อมา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก กำลังพักผ่อนในบริเวณวัดลาดทราย มีบุคคลไม่ทราบชื่อและหน่วยงานที่สังกัดเข้ามาบริเวณที่พักในวัดลาดทราย ตะโกนถามหาหัวหน้ากลุ่มโดยระบุว่า อยากคุยด้วย แต่ไม่มีการตอบรับ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๕ นาฬิกา มีเจ้าหน้าที่ชุดควบคุมฝูงชนประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ คน และเจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบกว่า ๒๐ คน เข้ามาที่บริเวณวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้เดินทางออกจากวัดเพื่อเริ่มกิจกรรมการเดินทางในวันที่สอง พบว่า มีการตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทหาร และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ บริเวณปากทางเข้าวัด และได้เรียกรถทุกคันเพื่อขอตรวจสอบและถ่ายรูปสำเนาทะเบียนรถกับรูปบัตรประจำตัวประชาชน ตลอดจนซักถามประวัติทุกคน จนกระทั่งรถคันสุดท้ายซึ่งเป็นรถสวัสดิการที่ใช้ขนส่งภาระจำเป็นและนำสำหรับแจกจ่ายให้ผู้ชุมนุมได้ออกจากวัดเมื่อเวลาประมาณ ๗ นาฬิกา แต่ถูกกักไว้ และเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้รถคันดังกล่าวขับไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ควบคุมการตรวจค้นรถอย่างละเอียด โดยก่อนและขณะตรวจค้นไม่มีการแสดงหมายจับหรือหมายค้น ภายหลังตรวจค้นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร่วมชุมนุมรวม ๔ คน ซึ่งโดยสารมากับรถคันดังกล่าวมาสอบปากคำแต่ปฏิเสธไม่ให้ทนายความเข้าร่วมรับฟัง โดยอ้างว่า เป็นการสอบปากคำเบื้องต้นยังไม่ใช่เป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขณะที่ด้านหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๑๐๐ นาย ตั้งกำลังอยู่ ต่อมา เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ได้มีการปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ร่วมชุมนุมยังได้รับการติดต่อจากวัดซึ่งเคยอนุญาตให้ทางเครือข่ายพักอาศัยได้แก่ วัดสหกรณ์ ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ วัดห้วยขมิ้น ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ และวัดสุวรรณคีรี ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ว่า ไม่อนุญาตให้ทางเครือข่ายประชาชน People Go Network เข้าพักอาศัยตามที่เคยอนุญาตไว้แล้ว เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารแจ้งไปยังวัดทั้งสามแห่งโดยกดดันไม่ให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย ทำให้ผู้ชุมนุมเดือดร้อนในการหาที่พักอาศัยและไม่สามารถดำเนินการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จากการปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตั้งแต่วันที่

๑๙ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสียบียงของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ โดยอ้างว่า ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ และเจรจากัดันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้ ย่อมเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยอันมีลักษณะเป็นปฏิบัติการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมซึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ย่อมต้องได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับข้อ ๒๑ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงขอเรียกค่าเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยุติการดำเนินการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับผู้ชุมนุม รวมถึงขอให้ยุติการปิดกั้นไม่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเดินเท้า ยุติให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบ ติดตามถ่ายรูป ตลอดระยะเวลาการเดินทางและช่วงพัก ยุติการใช้มาตรการลิดรอนเสรีภาพ เช่น ถ่ายรูปบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ชุมนุม ค้นรถสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุม ตลอดจนยุติการกัดันให้เจ้าของสถานที่พักยกเลิกการพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมในแต่ละวัน เป็นต้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ และเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะ อำนวยความสะดวกและดูแล

/ความปลอดภัย...

ความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้ชุมนุมจำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ให้สามารถเดินเท้า
ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมตามหนังสือแจ้งการประชุมสาธารณะ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในสังกัด ชุดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิด
เสรีภาพการประชุมตามฟ้องจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของ
ต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้มีคำขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้เจ้าพนักงานดูแล
การประชุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจยุติการดำเนินการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น
ขัดขวาง ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการประชุม และให้เจ้าพนักงานดูแล
การประชุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัย
ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมจำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ให้สามารถเดินเท้า ได้จนกว่าจะสิ้นสุด
การประชุม ตามแผนกิจกรรมเดินมิตรภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมตามหนังสือแจ้ง
การประชุมสาธารณะ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ผู้บัญชาการ
ตำรวจภูธรภาค ๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เข้ามาเป็นคู่กรณีโดยการร้องสอด
โดยกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓
เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗

ศาลปกครองชั้นต้นได้ไต่สวนคู่กรณีเพื่อพิจารณาคำขอให้ศาลกำหนด
วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นสรุปความได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่
ตลอดจนผู้ร่วมชุมนุมได้ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ไม่ได้ใช้เครื่องขยายเสียงหรือ
ส่งเสียงดัง และไม่ได้กระทำการกีดขวางการจราจรแต่อย่างใด โดยในการเดินเท้าของ
ผู้ชุมนุมจะเดินเป็นกลุ่มไม่เกิน ๔ คน ส่วนกิจกรรมให้ผู้ร่วมชุมนุมลงลายมือชื่อขอยกเลิก
คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นั้น เป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่เชื่อว่าเหตุการณ์ตามคำฟ้องจะเกิดขึ้นอีกตลอด
ระยะเวลาการประชุม ซึ่งหากศาลไม่มีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาจะทำให้
ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจาก

/การประชุมสาธารณะ...

การประชุมสมัชชาสาธารณะในหลายพื้นที่อาจสิ้นสุดลงแล้ว และหากศาลมีคำสั่งตามคำขอจะไม่มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารราชการและการบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นสรุปความได้ว่า การประชุมสมัชชาสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกเป็นการกระทำอันฝ่าฝืนข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ แต่ไม่เป็นการกระทำอันฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งจนถึงปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดยังไม่มีคำสั่งห้ามการประชุมขนาดเล็กการประชุม หรือยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นในทำนองเดียวกันกับถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า การประชุมสมัชชาสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวก ไม่ปรากฏว่า ไม่สงบหรือมีอาวุธแต่อย่างใด แต่มีการปราศรัยเชิญชวนให้มีการแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นในทำนองเดียวกันกับถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า เหตุที่ตรวจค้นรถยนต์คันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เดินทางมาด้วย เนื่องจากรถยนต์คันดังกล่าวมีการชนสัมภาระเป็นจำนวนมากและมีพฤติการณ์น่าสงสัย แต่เมื่อไม่พบการกระทำผิดกฎหมายจึงอนุญาตให้เดินทางต่อไปได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ได้บังคับบัญชาไม่เคยมีคำสั่งหรือประสานงานไปยังวัดหรือสถานที่พักค้างคืนของผู้ชุมนุมแต่อย่างใด การทำกิจกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ กับพวกในพื้นที่รับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป และไม่ปรากฏว่า มีการเชิญชวนให้แก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นในทำนองเดียวกันกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นในทำนองเดียวกันกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังไม่ได้รับรายงานว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกมีการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประชุมสมัชชาสาธารณะ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ แต่อย่างใด

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองชั้นต้นสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ทราบถึงการชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แล้ว และได้สั่งการควบคุมดูแลเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและกลุ่มผู้ชุมนุม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แม้หนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ มิใช่คำสั่งให้แก้ไขการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เป็นคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการชุมนุมตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มิได้มีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้แจ้งตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ดังกล่าว แต่การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่บรรยายฟ้องว่า การปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต รบกวนผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมโดยติดตามถ่ายภาพถ่ายรูปบัตรประจำตัวประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสียบียงของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ โดยปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมกระบวนการสอบสวน และเจรจากดัดฉันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้อันเป็นการโต้แย้งถึงการกระทำของเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติรับรองไว้ เมื่อพิจารณาภาพและเสียงจากเหตุการณ์ในแผ่นวีซีดี เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เกี่ยวกับการตรวจค้นรถของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก เดินทางมา พบว่า ได้มีการสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก

รื้อค้นรถเสียบียง...

รื้อคันรถเสียบียง ให้นำเสื้อผ้าและสัมภาระออกมาแสดงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และ
 เจ้าพนักงานตำรวจตรวจดูและได้มีการถ่ายภาพและถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน
 ตรวจค้น สอบสวน บันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ตั้งแต่เวลาประมาณ ๗ นาฬิกาเศษ
 ถึง ๑๐.๓๐ นาฬิกา ในชั้นนี้ เมื่อพิจารณาถึงการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะ
 เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
 กับเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกแล้ว จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การปฏิบัติ
 หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย และอาจมีการ
 ปิดกั้น ชัดขวาง ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่รู้สึกหวาดกลัว ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมอีกต่อไป
 แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้เดินทางผ่านจังหวัดปทุมธานี จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นเขตพื้นที่รับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึง
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไปแล้ว แต่เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนว่า ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีทั้งสี่
 กับพวกได้เดินทางมาถึงในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และเดินทางไปต่อ
 ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ จึงน่าจะเชื่อว่า อาจจะมีการกระทำซ้ำหรือ
 กระทำต่อไปในเหตุที่ถูกฟ้องร้อง ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้รับความเสียหายต่อไปได้
 อีกทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุม
 สาธารณะตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ
 พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีคำสั่งห้ามการชุมนุมหรือห้ามมิให้มีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายตาม
 แผนการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ที่มีการแจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งจะมีการเดินเท้า
 ระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ถึงจังหวัดขอนแก่น
 หรือประกาศให้เลิกการชุมนุม ประกาศให้แก้ไข หรือมีคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งให้เลิก
 การชุมนุมแต่อย่างใด และการมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าว
 ก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในชั้นนี้ จึงมีเหตุ
 อันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่
 ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๕ และข้อ ๗๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ
 ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตาม
 คำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิให้กระทำการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะ และการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุดการชุมนุมสาธารณะ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใดอันเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะหรือเจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาล ให้มีคำสั่งให้เลิกการชุมนุม หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ความว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งการชุมนุมสาธารณะต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการชุมนุมให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแล้ว แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมกำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายสอบสวนได้ตรวจสอบพบว่าระหว่างจัดงาน ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีการจำหน่ายเสื้อที่มีข้อความว่าช่วยกันคนละช้อนปลดอาวุธ คสช. และมีการตั้งโต๊ะร่วมลงชื่อเสนอกฎหมายยกเลิกประกาศคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าการชุมนุมดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓/๒๕๕๘ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต และการชุมนุมดังกล่าวไม่ใช่การชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่มีการขัดขวาง ปิดกั้น คุกคาม ช่มชู้ และทำให้

/ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้ร่วมชุมนุมหวาดกลัวแต่ประการใด ซึ่งข้อเท็จจริงก็ได้ปรากฏ
ทั้งในเอกสาร ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวที่ได้นำเสนอต่อศาลไว้แล้ว

ข้อเท็จจริงความเป็นมาของประเด็นแห่งคดีตั้งแต่กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม
ได้เข้าพักที่วัดลาดทราย ตำบลบางไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขตพื้นที่
ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในอำนาจการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และ
กำลังของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ได้มีการดูแล อำนาจความสะอาดป้องกันเหตุโดยรอบวัดลาดทราย
เพื่อป้องกันเหตุแทรกซ้อน เนื่องจากการข่าวอาจมีผู้ไม่พอใจ หรือมีความเห็นต่างอาจก่อเหตุ
แทรกซ้อนเหตุการณ์ปกติโดยทั่วไป ซึ่งกรณีนี้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เข้าพักที่วัดลาดทราย
ในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในอำนาจการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ซึ่งได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจวังน้อย และเจ้าหน้าที่สายตรวจระวังป้องกันเหตุ
โดยรอบวัดลาดทรายเพื่อป้องกันเหตุแทรกซ้อน ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ทหารปฏิบัติร่วมด้วย อันถือ
ได้ว่า เป็นการดูแลอำนาวยความสะอาด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของกลุ่ม
ผู้เข้าร่วม ซึ่งขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารได้ร่วมกันตั้งจุดตรวจเพื่อป้องกันเหตุ
บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร ระหว่างนั้น ได้มีรถยนต์ผ่านจุดตรวจหลายคัน
แต่พบรถยนต์เพียงคันเดียวที่พบพิรุณ เจ้าหน้าที่จึงทำการตรวจสอบรถยนต์คันดังกล่าว
พร้อมวิทยุแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบเพื่อร่วมปฏิบัติ รถยนต์คันดังกล่าวได้เคลื่อนเข้าไป
ในบริเวณลานจอดรถขององค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แจ้งให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจถอยห่างจากตัวรถ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พร้อมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แสดง
ความบริสุทธิ์ใจเป็นที่พอใจของเจ้าของรถยนต์และผู้เข้าร่วมชุมนุมทั้ง ๔ คน ทราบชื่อ
ภายหลังว่า คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ นายอาคม ศรีบุตตะ นายนิติกร คำชู และนายจตุรวิชัย
ปานคำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พร้อมกำลังได้ตรวจสอบรถยนต์คันดังกล่าว ระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๓
พร้อมพวก ได้ใช้เครื่องมือสื่อสารจำนวน ๓ เครื่อง ถ่ายทอดสดพร้อมกัน เพื่อกดดัน
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้มีการกระทำละเมิดแต่อย่างใด
การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการใช้อำนาจตามที่
กฎหมายได้บัญญัติไว้ทุกประการ อีกทั้งยังพบว่า พฤติการณ์ของกลุ่มผู้เข้าร่วมชุมนุม
มีพฤติกรรมถ่วงเวลา มีการประชดประชัน และหยิบส่งของทุกอย่างออกมาเองเสมือนเป็น
การสร้างสถานการณ์ว่า ถูกเจ้าหน้าที่ก่ลั่นแกล้ง มีการบันทึกภาพการปฏิบัติหน้าที่ของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ และกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ร่วมกันรื้อทรัพย์สิน เช่น เสื้อผ้าออกมาจำนวน

/มากเกินความจำเป็น...

มากเกินไปจนจำเป็น เพื่อจุดประสงค์ต้องการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พร้อมกำลังไม่ได้เป็นผู้หรือทรัพย์สินแต่อย่างใด เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พูดเสียงดัง เพราะผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ได้ถ่ายภาพป้ายชื่อ ยศ และใบหน้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ระยะเวลาประชิดในลักษณะกดดันและข่มขู่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงรายงานตัวชื่อ ยศ สกุล ตำแหน่ง เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ และพยายามให้เหตุการณ์สงบ พร้อมทั้งได้อธิบายทุก ขั้นตอนเพื่อให้เสียงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าไปในกล่องบันทึกภาพทั้ง ๓ ตัว เพื่อป้องกันการปฏิบัติกร้าวสารของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และพวก ผลการตรวจค้นพบอาวุธมีด ๔ เล่ม และวิทยุสื่อสารจำนวน ๕ เครื่อง เมื่อตรวจสอบแล้วไม่ผิดกฎหมาย จึงไม่มีการจับกุม แต่อย่างใด เมื่อตรวจค้นเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ทำการบันทึกการตรวจค้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ได้ลงลายมือชื่อยืนยันว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใดทำให้ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก เสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด มิได้ทำให้ผู้ใดได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจแต่อย่างใด พร้อมลงลายมือชื่อรับรองไว้ตามเอกสารที่มีเจ้าหน้าที่ทหารร่วมตรวจค้น และลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจค้น

เจ้าหน้าที่ตำรวจขณะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่มีการกระทำอันมีลักษณะ เป็นการคุกคาม ข่มขู่ และทำให้หวาดกลัวการใช้เสรีภาพการชุมนุมแต่ประการใด การที่ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง พร้อมเจ้าหน้าที่ทหารได้เดินทางมาทำการ สอบสวนบุคคลทั้งสี่ในฐานะพยานอยู่ในเหตุการณ์ เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้แจ้งความ ร้องทุกข์ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้กระทำการขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ระหว่างนั้น มีบุคคลอ้างว่าตนเองเป็นทนายความขอขึ้นไปบริเวณ องค์กรการบริหารส่วนตำบลลำไทร เพื่อขอเข้าร่วมฟังการสอบสวน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้ บุคคลดังกล่าวเข้าร่วม เนื่องจากผู้ถูกสอบสวนอยู่ในฐานะเป็นพยานไม่ใช่ผู้ต้องหาแต่อย่างใด เมื่อพนักงานสอบสวนได้สอบพยานเสร็จก็ให้เดินทางต่อไป ระหว่างนั้น กลุ่มผู้ชุมนุมที่เหลือ ก็ได้มีการเดินทางไปตามเส้นทางปกติไม่มีการขัดขวาง สกัดกั้นแต่อย่างใด ดังนั้น การสอบสวน พยานทั้งสี่ของพนักงานสอบสวนเป็นการกระทำคนละขั้นตอนกับการตรวจสอบรถยนต์ของ แกนนำผู้ชุมนุม อีกทั้งเมื่อกลุ่มผู้จัดกิจกรรมได้เดินทางตามปกติภายในเขตของพื้นที่ ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในอำนาจการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และสิ้นสุด เขตตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา เหตุการณ์ยังคงปกติ และในระหว่างขณะผู้จัดกิจกรรมเดินทาง เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ได้มีการขัดขวางการเดินทาง

/ของกลุ่มเครือข่าย...

ของกลุ่มเครือข่ายประชาชนไทยแต่อย่างใด และการที่อ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สั่งห้ามไม่ให้ทางวัดให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัยนั้น ก็ไม่เป็นความจริง ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจนายใดเข้าไปประสานกับทางวัดเพื่อห้ามการเข้าพักที่วัดลาดทราย ส่วนวัดสหกรณ์ที่ผู้ชุมนุมไม่ได้เข้าพำนักนั้น เนื่องจากการเดินทางด้วยเท้าถึงวัดดังกล่าวเร็วกว่ากำหนด ซึ่งตามกำหนดจะเข้าพักในช่วงเย็น แต่มีการเดินผ่านวัดในช่วงเวลา ๑๓ นาฬิกา

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่มีการขัดขวาง ปิดกั้น คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวแต่ประการใด หากแต่เป็นเพียงการปกป้อง ดูแล ป้องกันและอำนวยความสะดวกให้กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม การรับฟังข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้นเป็นการรับข้อเท็จจริงที่ยังไม่ครบถ้วน เร่งรัดการนัดไต่สวน ซึ่งทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่สามารถจัดเตรียมข้อเท็จจริงพยานวัตถุ ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ดำเนินการไปด้วยความชอบด้วยกฎหมายมิได้มีการกระทำในลักษณะปิดกั้น ขัดขวาง หรือทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่หวาดกลัวต่อการใช้เสรีภาพในการชุมนุมอันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้เข้าร่วมชุมนุมจะก่อให้เกิดการเลียนแบบการชุมนุมเพื่อใช้สิทธิเรียกร้องในเรื่องต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคลในประเทศอันจะนำมาซึ่งความวุ่นวายและเกิดความเสียหายทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานของประเทศตามมา กรณีจึงไม่มีเหตุที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ชี้แจงว่า กิจกรรมจำหน่ายเสื้อซึ่งมีข้อความบนเสื้อว่า ช่วยกันคนละช้อนพลดาวุธ เป็นกิจกรรมซึ่งองค์การสมาชิกที่เป็นเครือข่ายของ People Go Network จัดขึ้นต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ We Walk เดินมิตรภาพเพื่อรณรงค์ให้บุคคลที่สนใจสามารถลงชื่อเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศและคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย พ.ศ. (ฉบับประชาชน) อันเป็นการใช้สิทธิโดยตรงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญ

/แห่งราชอาณาจักรไทย...

แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มิใช่การมั่วสุมทางการเมืองที่ต้องขออนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ และมีใช้การชุมนุมสาธารณะที่อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยชอบแล้วก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปิดกั้นไม่ให้ผู้ชุมนุมกิจกรรมเดินมิตรภาพเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผ่านทางประตูพลโยธิน ๑ ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ชุมนุมบางส่วนได้พยายามหาทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ด้วยช่องทางอื่น จนกระทั่งเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเปิดรั้วกันให้ประชาชนทั่วไปสามารถสัญจรไปมาได้อีกครั้ง อีกทั้งในวันดังกล่าว ปรากฏว่า พันโท ภูษิต คล้ายหิรัญ ได้เข้าร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครหลวง จังหวัดปทุมธานี ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร่วมกิจกรรม We Walk เดินมิตรภาพ รวม ๘ คน กระทำการอันขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ กับพวกไม่ได้กระทำการอันเป็นความผิดตามที่ถูกร้องทุกข์กล่าวโทษแต่อย่างใด นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายความยั่งยืนและบริหารศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีหนังสือถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เรียกร้องให้ทบทุนการดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ กับพวก และขอให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างสันติในขอบเขตของกฎหมายปกติโดยวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธร ภาค ๑ ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ร่วมกันกำลังเจ้าหน้าที่ทหารได้ปฏิบัติการอันมีลักษณะเป็นการข่มขู่คุกคามและทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเดินมิตรภาพเกิดความหวาดกลัวในการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ โดยมีการถ่ายภาพผู้ชุมนุมยามวิกาล ตะโกนถามหาหัวหน้ากลุ่มและระบุว่าต้องการพูดคุยด้วยในขณะที่ผู้ชุมนุมนอนหลับพักผ่อนภายในวัดลาดทรายมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๒๐๐ นาย มาวางกำลังบริเวณวัดและปากทางเข้าวัดลาดทราย มีการสกัดกั้น ตั้งด่านตรวจเพื่อตรวจค้นรถและถ่ายภาพสำเนาทะเบียนรถ บัตรประจำตัว

/ประชาชน...

ประชาชน ตลอดจนบันทึกข้อมูลทุกคนที่อยู่บนรถ ซึ่งเมื่อถึงรถที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกรวมสี่คน โดยสารมา ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกักไว้และควบคุมให้นำรถไปจอดภายในที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดควบคุมฝูงชนกว่า ๒๐๐ นาย ตรึงกำลังอยู่ และภายหลังจากการตรวจค้นรถของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกแล้ว ได้มีการนำตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกไปสอบปากคำเพิ่มเติมโดยไม่อนุญาตให้ทนายความหรือผู้ได้รับความไว้วางใจ เข้าร่วมในการสอบปากคำด้วย หลังจากการสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกอยู่ในฐานะพยานในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ทหารไปแจ้งความร้องทุกข์ แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปฏิเสธไม่ลงลายมือชื่อ เนื่องจากรู้สึกไม่ปลอดภัย ส่วนอีกสามคนได้ลงลายมือชื่อ เนื่องจากกลัวจะมีความผิดหากไม่ลงลายมือชื่อ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมยังได้รับการแจ้งจากวัดอีกหลายแห่ง ที่ได้ติดต่อประสานไว้เพื่อขอเข้าพักค้างคืนว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงได้เข้าไปเจรจากดดันไม่ให้วัดยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย

ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ขอยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมได้ชุมนุมโดยการเดิน โดยสงบและปราศจากอาวุธจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อมุ่งหน้าสู่จังหวัดขอนแก่น โดยมีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งไม่เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และไม่ปรากฏว่า มีความไม่สงบ หรือมีอาวุธ และไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จะก่อให้เกิดการเลียนแบบและทำให้เกิดความวุ่นวาย จึงเป็นการคาดคะเนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสะท้อนแนวคิดในการตีความบังคับใช้กฎหมายในทางปิดกั้นเสรีภาพการชุมนุม อีกทั้งการที่ศาลปกครองมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาในคดีนี้ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่เป็นการคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุม ซึ่งจะทำให้เกิดแนวปฏิบัติราชการที่ชัดเจนตามกฎหมาย โดยไม่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ หรือเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามที่ได้รับแต่งตั้งมิให้กระทำการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้นขัดขวางการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุม และให้ดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ

/การชุมนุมสาธารณะ...

การประชุมสมัชชาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน โดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จึงขอด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน วรรคสอง บัญญัติว่า เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ วรรคสอง บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสมัชชาฯ ให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง มาตรา ๑๑ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้รับแจ้งเห็นว่าการชุมนุมสมัชชาฯ ที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด วรรคสาม บัญญัติว่า หากผู้แจ้งการชุมนุมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามชุมนุมโดยแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้แจ้ง และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสมัชชาฯ เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสมัชชาฯ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสมัชชาฯ หรือหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐ หรือเอกชนในท้องที่นั้นเพื่อทราบ วรรคสอง บัญญัติว่า การชุมนุมสมัชชาฯ ที่ต่อเนื่องหลายพื้นที่ ให้ผู้บังคับการหรือผู้บัญชาการตำรวจซึ่งรับผิดชอบพื้นที่การชุมนุม แล้วแต่กรณี

/เป็นเจ้าพนักงาน...

เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณี
 ที่เห็นสมควร ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอาจแต่งตั้งข้าราชการตำรวจอื่นเป็นเจ้าพนักงาน
 เพิ่มหรือแทนเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองก็ได้ วรรคสี่
 บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน การดูแลการชุมนุม
 สาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เจ้าพนักงาน
 ดูแลการชุมนุมสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) อำนาจความสะดวกแก่ประชาชนที่
 จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุม (๒) รักษาความปลอดภัย อำนาจความสะดวก หรือ
 บรรเทาเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม (๓) รักษา
 ความปลอดภัยหรืออำนาจความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม (๔) อำนาจความสะดวก
 ในการจราจรและการขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้
 ประชาชนได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด (๕) กำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่งให้
 ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการ
 ปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) วรรคห้า บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตามมาตรานี้
 เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะอาจมีคำสั่งให้ปิดหรือปรับเส้นทางจราจรเป็นการ
 ชั่วคราวได้เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนหรือการดูแลการชุมนุม
 สาธารณะ... ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘
 ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ กำหนดว่า ผู้ใดมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใดๆ ที่มีจำนวน
 ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนด
 มาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อน
 การพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมามีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนด
 มาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่
 ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตาม
 วรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

/และปัญหาอุปสรรค...

และปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐ ประกอบด้วย ข้อ ๗๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า นอกจากกรณีที่กล่าวในข้อ ๖๙ ในเวลาใดๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีผู้ฟ้องคดีอาจยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือคู่กรณีอาจยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาได้ และข้อ ๗๗ แห่งระเบียบเดียวกัน กำหนดว่า ให้นำความในลักษณะ ๑ ของภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอ เว้นไขในการออกคำสั่งของศาลและผลของคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาหรือวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาโดยอนุโลมเท่าที่สภาพของเรื่องจะเปิดช่องให้กระทำได้ และโดยไม่ขัดต่อระเบียบนี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งเมื่อนำบทบัญญัติในลักษณะ ๑ ภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งตามมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลมแล้ว การที่ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้ จะต้องเป็นที่พอใจของศาลว่าคำฟ้องมีมูลและมีเหตุเพียงพอที่จะนำมาตราการหรือวิธีการคุ้มครองตามที่ขอนั้นมาใช้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดตั้งใจจะกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการละเมิด การผิดสัญญา การกระทำที่ถูกร้องหรือผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดหรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดตามที่ศาลเห็นเป็นการยุติธรรมและสมควร ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย

โดยที่เสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะเป็นสิทธิและเสรีภาพที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในการที่จะใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อแสดงความคิดเห็น การรวมพลังหรือแสดงให้ฝ่ายปกครองได้รับรู้และแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ โดยเฉพาะเสรีภาพในการชุมนุมจะถูกจำกัดมิได้

/หากเป็นการ...

หากเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่เสรีภาพในการชุมนุมจะถูกจำกัดได้แต่เฉพาะกรณีเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ซึ่งในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ ดังเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประกอบกับพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเหตุผลในการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การใช้สิทธิชุมนุมสาธารณะให้ชัดเจนและโดยสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ เพื่อให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไปโดยความสงบเรียบร้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีตลอดจนสุขอนามัยของประชาชน หรือความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และไม่กระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ขณะเดียวกันได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ โดยกำหนดมาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของชาติ การฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุจริตชนและความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป ซึ่งข้อ ๑๒ กำหนดมิให้ผู้ใดมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใดๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กรณีจึงต้องตรวจสอบและพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นกรณีๆ ไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม We Walk เดินมิตรภาพ ขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยการเดินเท้าจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มุ่งหน้าสู่จังหวัดขอนแก่น ระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญสำหรับการชุมนุมสาธารณะ

/ตามมาตรา ๑๑...

ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยหนังสือดังกล่าว มิได้แจ้งว่า เป็นการขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และยังมีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งเพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะในครั้งนี้มีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะเป็นการชุมนุมมั่วสุมทางการเมืองขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไปให้ ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการชุมนุมได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็น ผู้รับแจ้งการชุมนุมตามที่กฎหมายกำหนดก่อนการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้เห็นว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ดังกล่าวขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และมีคำสั่งให้แก้ไขหรือมีคำสั่งห้าม การชุมนุมตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้เข้าร่วมชุมนุมจึงมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตลอดจนเจ้าพนักงานตำรวจ ในบังคับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้เข้าร่วมชุมนุมในการจะใช้ที่สาธารณะ อันเป็นสถานที่ชุมนุม รักษาความปลอดภัย อำนาจความสะดวก หรือบรรเทาเหตุ เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม รักษาความปลอดภัย หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม อำนาจความสะดวกในการจราจรและ การขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชนได้รับผลกระทบ จากการชุมนุมน้อยที่สุด ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุม สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่กรณีนี้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งขอจัดการชุมนุมกลับมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๒๐๐ นาย ปิดกั้นประตูทางออกศูนย์รังสิต มีการติดตามถ่ายภาพ ถ่ายภาพบัตรประจำตัวประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก มีการเจรจากดดันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้เข้าร่วมชุมนุมเข้าพักอาศัย

ในช่วงเวลา...

ในช่วงเวลากลางคืน จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการปิดกัน ชัดขวาง และทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้เข้าร่วมชุมนุมรู้สึกหวาดกลัว ซึ่งอาจจะมีการกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปในเหตุที่ถูกฟ้องร้อง ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมได้รับความเสียหายต่อไปได้ อันเป็นการกระทำที่กระทบต่อสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมตามที่มีการบัญญัติรับรองไว้ในกฎหมาย อีกทั้งการมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองดังกล่าวก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด กรณีจึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาได้ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อศาลได้มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาแล้ว ในระหว่างที่มีการชุมนุมสาธารณะ หากเจ้าพนักงานตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใด ๆ อันนำไปสู่การชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายอื่น เจ้าพนักงานผู้ดูแลการชุมนุมสาธารณะหรือเจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไข หรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ หรือผู้ร่วมชุมนุมเลิกการชุมนุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งเลิกชุมนุม หรือสั่งให้ยุติการกระทำนั้น หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นได้ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดมาตรการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกัน ชัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสงบของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบ

/เรียบร้อย...

เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุดการชุมนุมสาธารณะ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใดอันเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่งานดูแลการชุมนุมสาธารณะหรือเจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาล ให้มีคำสั่งให้เลิกการชุมนุม หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นได้ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมนูญ ปุญญกริยากร
ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

มนูญ ปุญญกริยากร

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วัฒนการุณ

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

ปิฬ

(นางสาวศัญญา อินทร์ชายปุระ)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ

15 ก.พ. 2561